

Sygn. akt – IX Ka 685/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27. lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący - S.S.O. Barbara Plewińska Sędziowie: S.S.O. Aleksandra Nowicka

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant - st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 27. lutego 2014 r.

sprawy **B. G.** - oskarżonego z art. 157§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Grudziądzu,

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 23. października 2013 r., ***sygn. akt II K 871/13***,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie II. tego wyroku zasądzoną tamże w ramach obowiązku naprawienia szkody sumę odszkodowania ogranicza do kwoty 800 (ośmiuset) zł, zaś pozostałą częścią tej sumy - tj. kwotą 5200 (pięciu tysięcy dwustu) zł - obciąża oskarżonego tytułem nawiazki;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. F. 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów jego zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 685/13

UZASADNIENIE

B. G. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 czerwca 2012 r. około godz. 01:30 w G. w lokalu (...) przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, tzn. mając zamiar popełnienia czynu zabronionego w postaci spowodowania lekkiego uszczerbku na zdrowiu i chcąc go popełnić, uderzył swoją głowę w głowę P. F., a następnie kilkakrotnie uderzył z siłą średnią pięścią w głowę P. F., w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z raną okolicy małżowiny usznej i powieki górnej oka lewego, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała – P. F. trwające nie dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 23 października 2013 r. (sygn. akt II K 871/13) stwierdzając, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 157 § 2 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk, warunkowo umorzył postępowanie karne na okres 1 roku od uprawomocnienia się wyroku, zobowiązując oskarżonego na mocy art. 67 § 3 kk do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości,

poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. F. kwoty 6.000 złotych w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.

Od oskarżonego zasądono na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. F. kwotę 720 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, natomiast zwolniono go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych zaś wydatkami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego, zarzucając wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego polegającą na zobowiązaniu oskarżonego – na podstawie art. 67 §3 kk – do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. F. kwoty 6.000 złotych, podczas gdy zachowanie oskarżonego nie wyrządziło szkody materialnej a pokrzywdzony doznał szkody niemajątkowej w postaci krzywdy i bólu fizycznego, za którą można orzec wyłącznie nawiązkę o której mowa w art. 67 §3 kk.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez nałożenie na podstawie art. 67 §3 kk nawiązki w kwocie 6.000 złotych za doznaną przez pokrzywdzonego P. F. krzywdę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji prokuratora sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w kwestionowanym zakresie.

Prokurator trafnie wychwycił wadliwość orzeczenia w przedmiocie nałożonego na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody zawartego w punkcie II wyroku, aczkolwiek niezasadnie domagał się z tej przyczyny zmiany wyroku poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego całej żądanej przez niego kwoty tj. 6.000 złotych wyłącznie tytułem nawiązki, z całkowitą rezygnacją z nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody.

Podzielić należy wywód skarżącego, że obowiązek naprawienia szkody (obowiązek zapłaty odszkodowania) dotyczy wyłącznie rekompensaty uszczerbku o charakterze majątkowym i nie obejmuje szkód niemajątkowych (krzywd). Te bowiem – na gruncie przepisów kodeksu karnego – podlegają wyrównaniu w drodze przyznania odpowiedniej kwoty tytułem nawiązki czy zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Ustawodawca w art. 67§3 kk rozróżnia formy kompensaty szkód w zależności od tego czy są to szkody majątkowe czy nie. Dopuścił możliwość nałożenia obowiązku naprawienia szkody w całości lub w części, a nadto przewidział m.in. możliwość orzeczenia nawiązki (rzecz jasna chodzi o nawiązkę przyznawaną pokrzywdzonemu, tak jak przewiduje art. 46 §2 kk, a nie orzekaną w trybie art. 47 kk na rzecz Funduszu gdyż w takim układzie nie doszłoby do jakiegokolwiek wyrównania krzywd pokrzywdzonego). Nie ulega wątpliwości, że to właśnie celem nawiązki (a nie obowiązku naprawienia szkody) jest kompensata szkód niemajątkowych.

W niniejszej sprawie strony były zgodne co do tego, że zaspokojenie roszczeń pokrzywdzonego wynikłych ze zdarzenia stanowiącego przedmiot zarzutu a/o, nastąpi poprzez zapłatę przez oskarżonego na jego rzecz łącznej kwoty 6.000 złotych. Należy jednak pamiętać, że w/w kwota ma za zadanie wyrównać szkodę dwojakiego charakteru tj. szkodę majątkową wynikającą ze zniszczenia okularów pokrzywdzonego (którą pokrzywdzony ocenił na 800 złotych i która nie została do tej pory naprawiona), oraz szkodę niemajątkową będącą sumą jego cierpień psychicznych i fizycznych będących skutkiem pobicia, w tym doznania obrażeń głowy. W tej sytuacji niemożliwym było zasądzenie całej żądanej przez pokrzywdzonego kwoty wyłącznie tytułem naprawienia szkody bądź wyłącznie tytułem nawiązki. Należało nałożyć na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody (w zakresie dotyczącym szkody majątkowej czyli w zakresie 800 złotych), zaś co do dalszej kwoty wyczerpującej żądanie oskarżyciela posiłkowego, należało zobowiązać oskarżonego do uiszczenia nawiązki jako kompensaty szkody niemajątkowej.

Z uwagi na powyższe, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie II zasądzoną tamże w ramach obowiązku naprawienia szkody sumę odszkodowania ograniczył do kwoty 800 złotych, zaś pozostałą część tej sumy tj. kwotę 5.200 złotych przyznał pokrzywdzonemu od oskarżonego tytułem nawiązki.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok sąd odwoławczy utrzymał w mocy gdyż nie stwierdził uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Sąd odwoławczy – po myśli art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 634 kpk - zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. F. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów jego zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym; zwolnił zaś oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym a wydatkami tego postępowania obciążył Skarb Państwa.